



Erasmus+



## Druhá vzdelávacia, vyučovacia a školiaca aktivita (LTTA)

Lesná škola a iné dobrodružstvá v športovo-relaxačnom centre Carlton Lodge, Carlton Miniott v UK (16.09.2018 – 22.09.2018)

### Nedeľa, 16.09.2018

Cestu sme začali veľmi skoro ráno. Bolo potrebné dostať sa na letisko v Krakove, preto sme vyrazili z Prešova autom už o 6.00 h. Tentokrát boli na zahraničný pobyt vybraní žiaci Marián zo základnej školy a Mário z praktickej školy. Po trojhodinovej ceste autom, sme sa konečne dostali na letisko v Krakove. Tam sme najskôr odovzdali batožinu na kontrolu a predložili sme naše letenky a preukazy totožnosti. Potom prišiel vzrušujúci moment – bezpečnostná kontrola. Naše bundy, batohy, opasky a kovové veci skončili v plastovom koši, ktorý sa od nás vzdďaloval na bežiacom páse, aby ich mohol prehliadnuť bezpečnostný skener. Pracovníci letiska videli, čo všetko je v našich batožinách, nič im neuniklo. Potom sme všetci prešli bránou detektora kovov a mohli sme ďalej pokračovať na letisko.



Spokojní, ako sme stihli dôjsť včas, sme sa v letiskovej hale konečne naraňajkovali. Niektorí z nás leteli prvýkrát a tak sme mali pred odletom dosť

rešpekt. Po vzlete sme možno ešte trochu cítili napätie, ale po chvíli sme si už let užívali a sústredili sa na to, že si môžeme objednať colu a že dostávame niečo malé pod zub.

Cez okienko sme pozorovali, ako vyzerá krajina z výšky. Bol to zaujímavý pohľad. Na ceste do Anglicka sme mali prestup v Amsterdame. Letisko v Amsterdame bolo obrovské, presun z jedného nástupišťa na druhé niekedy môže trvať aj 20 minút, preto sme pri výbere spojenia postupovali premyslene a vybrali si let s dostatočným časom na prestup. A tak sme si nielen poobzerali letisko, poukazovali si, čo všetko sa tam nachádza, kde sú príchodové a odletové tabule, čakárne, kde sa dajú kúpiť suveníry, ale mali sme aj dobrý čas na poriadny obed.

Naším cieľovým letiskom, bolo letisko Newcastle ale do centra Carlton Lodge, to bolo ešte asi 60 km, preto sme si na cestu tam zobrali auto z požičovne. Šoférovanie v Anglicku nie je vôbec ľahké, autá sa pohybujú po opačnej strane (po ľavej), čo nás poriadne mýlilo. Ale okolo siedmej sme už boli na mieste (lebo pán učiteľ Marek veľmi dobre šoféruje) a privítali sa s našimi novými kamarátmi. Potom sme sa ubytovali na izbách. Žiaci mali spoločnú izbu a učitelia bývali samostatne, ale poblízku, ak by sme niečomu nerozumeli. Izby boli malé, bez skriň. Bolo potrebné udržiavať poriadok, pretože veci sme si vyberali a odkladali priamo z a do kufra.

Anglickí učitelia nám ukázali okolie a určili, kam najďalej môžeme chodiť sami. Na záver dňa sme sa všetci stretli pri ohnisku. Každý povedal svoje meno a postupne sme si mená zopakovali. Po prvom dni sme na seba boli celkom hrdí. Zvládli sme dlhú a náročnú cestu, zvládli sme let, dokázali sme sedieť v kruhu úplne nových ľudí, ktorých sme videli prvýkrát a ktorí hovorili úplne rozdielnymi jazykmi, ale nás to nerozladilo, pretože sme sa na tento pobyt vopred pripravovali a to nám pomohlo zvládnuť všetky nové situácie relatívne v pokoji.



## Pondelok, 17.09.2018

Do nového dňa sme sa teda prebrali už v Anglicku v športovo-relaxačnom centre Carlton Lodge v našej malej izbičke. Čakali nás prvé raňajky. Boli sme zvedaví, čo na stoloch uvidíme, keďže každá krajina má svoje špecifiká, čo sa týka stravovania, boli sme pripravení, že na tanieroch možno uvidíme aj „full english“. Emma ale myslela na všetkých a na stoloch nechýbali ani sladké cereálie, marmelády, jogurty, ovocie a toasty. Po raňajkách sme si prezreli náš program dňa, ktorý sme si pripravili ešte pred odchodom na mobilitu. Vedeli sme dopredu, čo kedy budeme robiť. Tak sme čiastočne eliminovali stres z nových situácií.



Po raňajkách nás rozdelili do dvoch skupín. Našu skupinu tvorili tínedžeri z Nemecka – Patricia, Hannah, Jannes a Tobias, z Anglicka – Rebecca, Emma a Mário a Marián zo Slovenska. Presunuli sme sa do telocvične, ktorá bola hneď vedľa našej chaty, v areáli centra. Dopoludňajšou aktivitou boli športové hry. Obzvlášť zábavné bolo posúvanie loptičiek po plastovej rúre, kde bolo potrebné spolupracovať, aby sa loptičky dostali z jedného konca telocvične na druhý. Každý z nás dostal kus plastovej otvorenej trubice. Trubice sme k sebe popripájali a spoločne sme vytvorili rad, cez ktorý sa mala loptička kotúľať z jedného konca na druhý bez toho, aby spadla. Súčasťou hry teda bolo neustále predlžovať rad s trubicami, čo sme mohli dosiahnuť len tak, že posledný v rade musel po vypustení loptičky susedovi so svojou trubicou utekať na začiatok radu a napojiť sa na trubicového hada. Tak sa náš rad neustále predlžoval a loptička sa dostala z jedného konca telocvične až na druhý.





V Anglicku podobne ako v Nemecku, nebol teplý obed. Dostali sme salámu, toasty, ale čo nás najviac zaskočilo, boli čipsy, ktoré v Anglicku jedia na obed úplne bežne. Pre nás to bola novinka. To čo je u nás povolené, až keď sme jedli „poriadne“, sme teraz mali na obed každý deň.

Poobede sme mali v programe stretnutie v Lesnej škole, čiže priamo v lese. Cítili sme sa ako doma, pretože to bolo niečo na štýl, ako keď ideme na Slovensku na opekačku. Tam nám anglický učiteľ Alan ukázal, ako zakladať oheň bez zápaličiek, ako si vyrobiť drevené kladivko, ako si urobiť v lese prístrešok z dreva. Poučil nás, čo v lese môžeme zbierať a čomu sa máme vyhnúť. Dozvedeli sme sa užitočné informácie, ktoré sa môžu človeku zísť na prežitie v prírode. Narábali sme pomocou kresadla, používali sme kladivo, pílkou, nožičky. Alan nám dal ochutnať aj sušený hmyz. Pán učiteľ Marek a Mário si dali sušené červíky. Všetko nám išlo od ruky, veľmi sa nám darilo a zažili sme pritom veľa zábavy.

Po večeri sme sa stretli opäť pri ohnisku, tentokrát sme už založili aj oheň a urobili sme si sladké barbecue. V nočnom tichu sme počuli húkanie sovy.

### **Utorok, 18.09.2018**

V tento deň sme si s učiteľom Alanom a pani učiteľkou Lisou vyrobili šarkany. Stretli sme sa v spoločenskej miestnosti, kde sme mali vrbové prútie, igelity, povrazy, rôzne ozdoby. Alan nám vysvetlil, aké parametre má mať šarkan, aby dobre lietal a my sme sa to pri jeho výrobe snažili dodržať. Bolo to veľmi príjemné dopoludnie, kreatívne, ale aj oddechové, mohli sme sa realizovať a popustiť uzdu fantázii. Pri tom všetkom nám vyhrávala príjemná hudba a nám sa skvele pracovalo.

Popoludní sme sa vyviezli na obrovskú lúku s výhľadom na Hartlepool a Severné more, kde bol vzduch čistý a vietor fúkal až tak, že nás skoro odúfalo aj so šarkanmi. Niektoré šarkany nám odleteli navždy. Ale bola to zábava.





Po krásnom popoludní sme večer strávili v teple chaty, v spoločenskej miestnosti pri sušienkach a s kakaom.

### **Streda, 19.09.2018**

Opäť sme sa rozdelili do dvoch skupín. Tentokrát už na nás čakali inštruktori z centra Carlton Lodge a nasledovalo lezenie na lanových dráhach. Museli sme si dať na seba „sedačku“ (špeciálne bezpečnostné popruhy potrebné na istenie pri lezení na lanovej dráhe) a na hlavu sme si museli nasadiť prilbu, pretože bezpečnosť bola na prvom mieste. Potom sme mohli preliezať lanové dráhy až vo výške 10 metrov. Marián mal pred výškami rešpekt a tak len pozoroval Mária, ktorý s pánom učiteľom prešiel cez všetky prekážky a nebál sa ani voľného pádu z výšky na vo vzduchu visiacu loptu.



Popoludní sme zažili nemenej adrenalínu. Stretli sme sa pri jazere, a aj keď pršalo, my sme v aktivitách pokračovali. Rozdali nám príplášte a plávacie vesty s prilbami. Nasledovalo stavanie raftov. Bolo to veľmi pôsobivé, ako sme s plastových sudov, zopár brvien a povrazov dokázali vyrobiť funkčné plavidlo. Po jeho zrekonštruovaní sme sa na ňom mohli previezť po jazere. Sedeli sme aj v kanoe, ale do nášho kanoe nastúpil žiak Jannes z Nemecka, ktorý vesloval úplne opačným smerom, ako zvyšok plavidla a tak nás k brehu musel pritiahnúť inštruktor.



Vo finále ešte tí najodvážnejší mohli skočiť v plnej výstroji do jazera a preliezť po lanovej dráhe ponad jazero na druhý breh.

### Štvrtok, 20.09.2018

Aj tento deň bol veľmi vzrušujúci. V noci bolo nesmierne daždivé počasie, veľmi fúkalo. Anglickí žiaci a učitelia spali v stanoch a aby ich stany neodfúklo, učiteľ Alan ich pripevnil o auto. Naplánované boli opäť aktivity pod vedením inštruktorov športového centra. Aby si mohol každý vyskúšať všetko, rozdelili sme do dvoch skupín. Prvou aktivitou bola lukostreľba. Každý mal k dispozícii päť rán, potom sme si urobili súťaž žiakov aj učiteľov. Mário a Hannah z Nemecka boli najlepšie. Strieľať z luku nie je až také ľahké. Trafíť do čierneho sa nám niektorým nepodarilo, niektorí z nás netrafili ani terč a ruky nás tiež poriadne boleli.



Aj dnes popoludní pršalo. Stretli sme sa pred chatou, aby sme spoločne mohli hrať hry na riešenie problémov. Obidve skupiny sme súťažili proti sebe. Bolo tam viacero úloh, ktoré sme museli vyriešiť. Bolo treba preložiť kocky z jedného miesta na druhé podľa stanoveného poradia, potom sme riešili úlohu, ako sa dostať cez more z pobrežia na ostrov, aby naše nohy ostali suché. Dostali sme gumené dlaždice, ktoré sme si posúvali tak, aby každý z nás mal nohy na dvoch dlaždiciach a postupne bolo potrebné celého dlaždicového hada presunúť až do cieľa. Bolo to veľmi náročné, vyžadovalo si to spoločné uvažovanie a tímovú spoluprácu, ale zvládli sme to. Potom sme mali vyriešiť hlavolam, ako sa udrží 12 veľkých klinec na jednom a nakoniec sme omotávali okolo stromu lano s čo najväčším množstvom uzlov tak, aby ho súper čo najneskôr rozmotal. Najviac sa nám páčilo stanovište, kde boli dvaja ľudia prepletení povrazmi a museli sa s povrazov vyslobodiť bez toho aby sa povrazy rozviazali. To bolo celkom ťažké a podarilo sa nám to, až keď nám inštruktorka dala tip na riešenie problému.



Na záver sme sa ešte presunuli na nízke lanové dráhy a aj keď lialo a bolo všade blato, nám to vôbec nevadilo, pretože zábava, ktorú sme pri tom zažívali a pozitívny pocit zo zvládnutých situácií nás poháňali vpred.

Nakoniec sme celkom premočení, zablatení a unavení vliezli do teplých spŕch a tešili sa na relax v spoločenskej miestnosti. Pri hrách sme si našli kamarátov aj z iných krajín. Hoci vlastným jazykom, ale predsa sme sa dorozumeli a zabávali sa celý večer s chlapcami z Litvy pri kartových hrách.

### **Piatok, 21.09.2018**

Náš posledný deň sme využili na poznávanie blízkeho mesta Thirsk. Išli sme pešo asi 3 km. Pozreli sme si centrum mesta, videli sme Kostol Panny Márie a v informačnom centre sme kúpili zopár suvenírov. Potom sme si v rýchlom občerstvení dali tradičné anglické jedlo „Fish&Chips“, ktoré nám veľmi chutilo. Opäť sme sa prešli späť do Carlton Lodge. Išli sme cez lúky, polia, popri ceste, aj popri železničnej dráhe, takže sme mohli vidieť aj anglické vlaky. Na polceste sme objavili ihrisko s komponentmi na cvičenie a posilňovanie, tak sme si tam zacvičili.

Poobede bolo odovzdávanie certifikátov. Zaslúžili sme si ocenenie za všetko, čo sme zvládli. Keď sme si pobalili kufre, učitelia z Anglicka objednali obrovské pizze a posledný večer sme si poriadne užívali. Pred spaním sme sa so všetkými rozlúčili, pretože na druhý deň sme odchádzali veľmi skoro, plánovali sme vyraziť už o šiestej.



## Sobota, 22.09.2018

Vstali sme skôr ako všetci ostatní. Marián dával pozor na náš harmonogram, aby sme stihli vrátiť auto do požičovne a presunúť sa na letisko. Učitelia vstali tiež. Pani učiteľka Emma nám pripravila raňajky a aj niečo malé na cestu. So slzičkou v očiach, plní nádherných zážitkov vo vrecku sme sa poslednýkrát so všetkými vyobúbali a vydali sa na cestu. Po prilete do Krakova sme už nadšene nastupovali do auta a hoci nás ešte čakali tri hodiny cesty, my sme už cítili blízkosť domova. Rodičia nás privítali s veľkou radosťou. Unavení, ale aj veľmi spokojní sme išli domov.

